

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 9 - 15 martie 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 12 martie 2014; ora 12.00

Calea Crucii
sâmbătă, 15 martie 2014, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 15 martie 2014, ora 17.00

ANUNȚ

Caritas Eparhial Oradea demarează colecta de alimente Deschide ușa inimii tale în **perioada 9 martie – 13 aprilie 2014, în fiecare duminică din Postul Mare.**

Obiectivul colectei este strângerea de alimente în scopul sprijinirii familiilor aflate în dificultate sprijinite de asociație. De asemenea, sprijinim cu pachetele alimentare persoane singure, vârstnice - care se gospodăresc dintr-un pachet luni întregi. Din anul trecut, o parte semnificativă a bunurilor colectate sunt destinate Centrului Social „Maria Rosa” unde se prepară zilnic masa de prânz pentru **70 de persoane.**

Mulțumim tuturor celor care ne vor sprijini în desfășurarea acestei colec-te: donatori, voluntari și preoți.

Atotputernice, Dumnezeule, fă ca prin înțelegerea spirituală a Postului Mare pe care-l parcurgem și prin Sacramentul Mărturisirii, semnul convertirii noastre, să ne apropiem cu multă înțelegere și înțelepciune de Misterul lui Cristos și să-l transpunem în viață prin faptele noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ionuț Dobocan, Raluca Naom, Maria Cristea și Florica Albu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cât de mare este Dumnezeuul tău?

Dumnezeul creștinilor este mai mare decât universul pe care El l-a creat; este suficient de mare ca să fie atent la fiecare dintre copiii Săi. Dar ce fel de atenție ne acordă? Ce înseamnă a trăi mereu sub ochii lui Dumnezeu? Înseamnă oare că putem să ne amenințăm copiii spunând: “Dumnezeu te vede. Ai grijă cum te porți!” și astfel să facem din Dumnezeu o Dădacă Gigantică ce lucrează gratuit în locul nostru când nu suntem acasă? Aceasta înseamnă oare a trăi sub ochii lui Dumnezeu?

Unele închisori sunt echipate acum cu camere video puse în locuri strategice, astfel încât fiecare deținut să poată fi văzut, oriunde s-ar afla. Gardienii pot vedea totul. Nimic nu se poate ascunde de privirea lor ațintită spre monitoare. Astfel de camere se găsesc și la bănci, spitale și magazine. Ne amintesc de ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu, reprezentat în unele icoane. Aceasta înseamnă oare să trăim constant în prezența lui Dumnezeu, Cel care vede totul? Este Dumnezeu un ochi mare ce ne supraveghează constant pentru a vedea dacă ne descoperă cu garda jos? Cu siguranță nu!

Platon spunea o poveste despre un tânăr păstor care găsisese un inel ce îl făcea invizibil. Acesta i-a oferit ocazia să facă ce dorea el, fără să fie văzut. Înainte să găsească inelul, tânărul era unul drept și bun. Dar când a scăpat de sub privirile celor din jur, a devenit lipsit de scrupule și lacom. Este cu siguranță un lucru bun să trăim cu ochii semenilor ațintiți asupra noastră. De fapt, când oamenii își părăsesc casa și merg în locuri străine, unde nimeni nu îi cunoaște, au tendința să facă lucruri pe care nu le fac de obicei. În romanul “Roba” al lui Lloyd C. Douglas, Marcellus îl întreabă pe Justus, “Unde crezi că a mers Isus?” Justus a răspuns: “Nu știu, prietene, decât că El trăiește, și mă aștept mereu să îl văd. Uneori îi simt prezența de parcă ar fi lângă mine. Aceasta te păstrează onest. Nu simți imboldul de a înșela pe cineva, de a minți pe cineva, de a răni pe cineva, atunci când știi că Isus se află lângă tine.” Marcellus i-a spus atunci: “Cred că trebuie să fie foarte neconfortabil să te simți mereu urmărit de o prezență invizibilă.” “Nu și dacă prezența aceasta te apără pe tine de tine, Marcellus. Este o mare bucurie să ai pe cineva lângă tine, care să te facă să dai ce ai mai bun din tine.”

Edward R. Murrow descria odată secretul britanicilor în fața tiraniei naziste: “În mod inconștient ei au săpat în istoria lor și au simțit că Drake, Raleigh, Cromwell și toți ceilalți îi priveau de undeva de sus, obligându-i să fie demni asemenea strămoșilor lor”. Cel care se uită mereu în jos la noi este Domnul Isus Cristos. Cât de obligați trebuie să ne simțim să apărem demni în ochii Lui! Aceasta înseamnă să trăim în prezența unui Dumnezeu care vede. Este ca în cazul fetei care se simțea bine demonstrându-i bunicului ei un dans pe care tocmai îl învățase. Jumătate din distracția fetei venea din faptul că niște ochi prietenoși ce o urmăreau.